

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 22-681/DH/RO

Beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Den Haag van 9 januari 2023 in de zaak 22-681/DH/RO naar aanleiding van de klacht van:

klager

over:

verweerster

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1 Op 23 maart 2022 heeft klager bij de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Rotterdam (hierna: de deken) een klacht ingediend over verweerster.

1.2 Op 24 augustus 2022 heeft de raad het klachtdossier met kenmerk R 2022/65 van de deken ontvangen.

1.3 De klacht is behandeld op de zitting van de raad van 21 november 2022. Daarbij waren klager en verweerster aanwezig.

1.4 De raad heeft kennisgenomen van het in 1.2 genoemde klachtdossier en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 1 tot en met 15.

2 FEITEN

2.1 Voor de beoordeling van de klacht gaat de raad, gelet op het klachtdossier en de op de zitting afgelegde verklaringen, uit van de volgende feiten.

2.2 Klager is verwickeld geweest in een procedure bij de voorzieningenrechter. Verweerster stond in die procedure de wederpartij bij.

2.3 Op de zitting van 26 januari 2022 heeft de voorzieningenrechter voorgesteld mediation te starten. Partijen zijn daarmee akkoord gegaan en er is een mediationtraject gestart waarbij tussen klager en de cliënte van verweerster gesprekken gevoerd zijn. Verweerster was niet bij die gesprekken aanwezig.

2.4 Bij e-mail van 22 maart 2022 heeft verweerster aan de voorzieningenrechter onder meer het volgende geschreven:

“Afgelopen vrijdag hebben partijen met elkaar gesproken in het kader van de tussen hen overeen gekomen mediation.

Naar ik van cliënt heb begrepen hebben partijen een aantal opties (dubbel glas, ophogen schutting met beplanting, afspraken over afzuiging) met elkaar besproken die door [klager] ervaren overlast zouden kunnen beperken. [Klager] heeft deze opties allemaal van de hand gewezen. Geen van de opties tot schikking wordt door hem aanvaard, hij persisteert in zijn eis dat er niet hardop op het vergunde terras van [wederpartij] gesproken mag worden.”

3 KLACHT

3.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerster tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet, doordat zij aan de voorzieningenrechter inhoudelijke informatie heeft verstrekt over het verloop van de mediation. Daardoor heeft zij haar geheimhoudingsplicht geschonden.

3.2 Klager stelt ter onderbouwing van zijn klacht dat verweerster in haar e-mail van 22 maart 2022 inhoudelijke mededelingen heeft gedaan over de in de

mediationprocedure door partijen ingenomen standpunten en gedane voorstellen. Klager stelt dat partijen bij aanvang van de mediation een mediationovereenkomst zijn aangegaan waarin zij zich hebben verplicht tot geheimhouding. De tussen partijen overeengekomen geheimhoudingsplicht geldt ook voor de advocaten van partijen.

4 VERWEER

4.1 Verweerster heeft tegen de klacht verweer gevoerd. De raad zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

5 BEOORDELING

Ontvankelijkheid

5.1 Allereerst moet de vraag worden beantwoord of klager voldoende belang heeft bij zijn klacht. Het in de Advocatenwet voorziene recht om een klacht in te dienen tegen een advocaat komt immers slechts toe aan diegene die door het handelen of nalaten waarover wordt geklaagd rechtstreeks in zijn belang is of kan worden getroffen. Een klacht in het kader van het algemeen belang is daarbij voorbehouden aan de deken.

5.2 Klager stelt dat hij een klacht heeft ingediend, omdat een beslissing van de raad naar zijn oordeel in het algemeen belang zou kunnen zijn. Dat is op zichzelf onvoldoende om klager ontvankelijk te achten in de klacht. Anders dan verweerster stelt, heeft klager echter wel degelijk ook een eigen belang bij de klacht. Hij heeft zich immers in zijn geschil met de wederpartij ten overstaan van de voorzieningenrechter geconfronteerd gezien met de betreffende e-mail van verweerster met informatie die niet naar buiten had mogen worden gebracht, terwijl hij zich wel aan de geheimhoudingsplicht hield. Dat aangenomen zou kunnen worden dat door het beëindigen van het mediationtraject de rechter ook (impliciet) op de hoogte is geraakt van het feit dat tussen partijen over de door verweerster genoemde punten geen overeenstemming was bereikt, maakt niet dat klagers belang daarmee is komen te ontvallen. Klager is dan ook ontvankelijk in zijn klacht.

Inhoudelijk toetsingskader

5.3 De klacht heeft betrekking op het handelen en/of nalaten van de advocaat van de wederpartij. Uitgangspunt is dat aan die advocaat een grote mate van vrijheid toekomt om de belangen van zijn of haar cliënt te behartigen op een wijze die hem of haar passend voorkomt. Deze vrijheid mag niet ten gunste van een wederpartij worden beknot, tenzij diens belangen nodeloos en op ontoelaatbare wijze worden geschaad.

5.4 Eén van de beperkingen ter zake de hiervoor bedoelde grote mate van vrijheid is dat een advocaat niet mag onthullen wat tussen de betrokken partijen in het kader van een mediation is besproken. Het is vaste jurisprudentie van het Hof van Discipline dat de uit hoofde van een mediationovereenkomst tussen partijen geldende geheimhoudingsverplichting op onaanvaardbare wijze aan waarde zou inboeten als het de advocaat naar eigen goeddunken, op grond van een eigen opvatting omtrent hetgeen het belang van zijn cliënt meebrengt en zonder de wederpartij daarin te kennen, te bepalen dat in de procedure gebruik zal worden gemaakt van stukken uit de mediation of zich anderszins uit te laten over het vermeend doel, de inhoud en/of de uitkomst van de mediation. De geheimhoudingsverplichting rust ook op de advocaat als deze, zoals in het geval van verweerster, niet direct bij de mediation betrokken is geweest en (dus) ook geen geheimhoudingsverklaring heeft ondertekend.

Beoordeling klacht

5.5 De raad is van oordeel dat verweerster de grenzen van de haar toekomstende vrijheid als advocaat van haar cliënt heeft overschreden door informatie uit de

mediation op te nemen in haar e-mail. Verweerster heeft in haar e-mail expliciet gemeld dat diverse opties tussen partijen zijn besproken, dat klager die opties van de hand heeft gewezen en dat klager persisteerde in zijn eis. De betreffende opties zijn door verweerster ook nog eens geconcretiseerd ('dubbel glas, ophogen schutting met bepaling, afspraken over afzuiging'). Met de inhoud van haar e-mail is verweerster te ver gegaan. Zij had moeten volstaan met de mededeling dat de mediation was afgerond en dat deze geen regeling tussen partijen had opgeleverd.

5.6 Verweersters stelling dat zij haar e-mail onzorgvuldig heeft geformuleerd en dat er feitelijk niets nieuws in staat, maakt dat niet anders. Het is aan verweerster om haar berichten zorgvuldig te formuleren. Haar e-mail wekt minst genomen de indruk dat klager wordt aangewezen als de verantwoordelijke voor het mislukken van de mediation. Van verweerster als ervaren familierechtadvocaat en -mediator mag verwacht worden dat zij een bericht over de mediation zorgvuldiger formuleert en daarbij de geheimhouding niet schendt. De klacht is daarom gegrond.

6 MAATREGEL

6.1 Verweerster heeft in strijd met de in de mediation afgesproken geheimhouding informatie over de inhoud daarvan gedeeld in een e-mail aan de voorzieningenrechter. In haar e-mail wekt zij daarbij minst genomen de indruk dat klager verantwoordelijk is voor het mislukken van de mediation. Zij heeft daarmee niet gehandeld zoals van een zorgvuldig en behoorlijk handelend advocaat mag worden verwacht.

6.2 Schending van de vertrouwelijkheid (een kernwaarde) is in beginsel van zodanige ernst dat een berisping op zijn plaats is (zie Hof van Discipline 6 november 2020, ECLI:NL:TAHVD:2020:223). Verweerster heeft, nadat zij hierop is aangesproken, haar verontschuldiging aangeboden. Ook heeft zij de casus intern besproken en op haar kantoor intervisie ingesteld waarbij zij maatregelen heeft genomen om ervoor te zorgen dat dit in de toekomst niet nogmaals kan gebeuren. Gelet op die omstandigheden is de raad van oordeel dat kan worden volstaan met oplegging van een waarschuwing.

7 GRIFFIERECHT EN KOSTENVEROORDELING

7.1 Omdat de raad de klacht gegrond verklaart, moet verweerster op grond van artikel 46e lid 5 Advocatenwet het door klager betaalde griffierecht van € 50,- aan hem vergoeden binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden. Klager dient binnen twee weken na de datum van deze beslissing zijn rekeningnummer schriftelijk aan verweerster door te geven.

7.2 Nu de raad een maatregel oplegt, zal de raad verweerster daarnaast op grond van artikel 48ac lid 1 Advocatenwet veroordelen in de volgende proceskosten:

- a) € 50,- reiskosten van klager,
- b) € 750,- kosten van de Nederlandse Orde van Advocaten en
- c) € 500,- kosten van de Staat.

7.3 Verweerster moet het bedrag van € 50,- aan reiskosten binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden, betalen aan klager. Klager geeft binnen twee weken na de datum van deze beslissing zijn rekeningnummer schriftelijk aan verweerster door.

7.4 Verweerster moet het bedrag van € 1.250,- (het totaal van de in 7.2 onder b en c genoemde kosten) binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden, overmaken naar rekeningnummer IBAN: NL85 INGB 0000 079000, BIC: INGBNL2A, Nederlandse Orde van Advocaten, Den Haag, onder vermelding van "kostenveroordeling raad van discipline" en het zaaknummer.

BESLISSING

De raad van discipline:

- verklaart de klacht gegrond;
- legt aan verweester de maatregel van waarschuwing op;
- veroordeelt verweester tot betaling van het griffierecht van € 50,- aan klager;
- veroordeelt verweester tot betaling van de reiskosten van € 50,- aan klager, op de manier en binnen de termijn als hiervóór bepaald in 7.3;
- veroordeelt verweester tot betaling van de proceskosten van € 1.250,- aan de Nederlandse Orde van Advocaten, op de manier en binnen de termijn als hiervóór bepaald in 7.4.

Aldus beslist door mr. A. van Luijck, voorzitter, mrs. A. Schaberg en M.A.M.

Wagemakers, leden, bijgestaan door mrs. A. Tijs en C.M. van de Kamp als griffier en uitgesproken in het openbaar op 9 januari 2023.